

Suel: Det er naturligtvis her, som altid, vanskeligt at sige, at det akkurat er de samme Motiver, der lede de enkelte Medlemmer af Flertallet og de enkelte Medlemmer af Mindretallet med Hensyn til det endelige Resultat, og det passer heller ikke for Mindretallets Medlemmers Vedkommende i dette Tilfælde, thi min Tanke overfor Mindretallets Forslag er noget forskellig fra nogle af de øvrige Medlemmers i Udvalget. Naar den høitærede Indenrigsminister sagde, at det Spørgsmaal, som her foreligger til Afgjørelse, er, hvorvidt man skal bygge en Bane til Skjelsfør eller ikke, saa er det aldeles ikke det Spørgsmaal, som har foreligget for mig. Det Spørgsmaal, som foreligger her for mig, er, om Landstthinget i 1873 skulde bygge efter eet System, forlade dette System i 1879 og bygge efter et nyt System i 1879 i Sjælland og Jyn, for atter i 1886 at forlade Systemet af 1879 for Sjællands Vedkommende. Thi hvad er nemlig det, her sker? Her foreslaar Regjeringen en Forbindelsesbane, som jeg kunde være villig til at lade bygge for Statskassens Regning, da det Forhold, som nu foreligger nede ved Gjedser, ikke forelaa, den Gang Landstthinget vedtog Principet af 1879. Det kunde tænkes, at man aldrig var fra Regjeringens Side kommet med et Forslag om en ren Statsbane mellem Slagelse og Næstved, hvis Gjedserbanespørgsmaalet ikke var løst nu, og det er sikkert, at Spørgsmaalet Slagelse-Næstved ingen Interesse havde for Sjælland og Jyn, altsaa for en stor Del af Landet, naar Gjedserspørgsmaalet ikke havde studdt sig ind deri. Altsaa, af Hensyn til den forandrede Situation paa Trafikkens Omraade kan jeg forstaa, at Regjeringen kommer med Forslaget her som en ren Statsbane, og det staar ikke i Modstrid med, hvad Landstthinget vedtog i 1879. Men saa snart der saa til den rene Statsbane kommer lokale Interesser, er man inde paa Spørgsmaalet, om Principet af 1879 skal forlades, eller om det kun skal forlades for Sjællands Skyld. Nu veed jeg godt, at hver Gang man nævner dette om Sjælland og Sjælland, raaber man: Han er en Syde, og han er en Sjælænder. Det skal man have Lov til. Men jeg er ikke Syde i den Forstand, at nogen af de Baner, som ere anlagte i Folge Principet af 1879, berøre mig nærmere end hele det øvrige Riges Baner. Jeg har ikke givet og vil ikke komme til at give en Dre af min egen Lomme til nogen som helst efter Loven af 1879 anlagt Bane. Det, der er Faktum, er imidlertid, at i 1879 blev Thisted-Banen

bygget ved et Tilskud af 80,000 Kr. pr. løbende Banemil af Amt og Kommune. Det kunde endda være, hvad det var, thi Thisted var dog et Endepunkt, men Herning-Skjern-Banen blev bygget med et Tilskud af 25,000 Kr. pr. løbende Banemil, uden at der blev taget det allerfjerneste Hensyn til de lokale Interesser. Det blev udtrykkelig bestemt, at Banen skulde gaa den kortest mulige Vej af Hensyn til hele det østlige Sjælland fra Stagen til Standerborg, idet vi derved fik den hurtigste og sandsynligvis og forhaabentlig korteste Linie, vi kunne vente at faae mellem Stagen og Esbjerg. (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Jeg tror ikke, at vi nogenstunde faae en kortere Linie paa denne Vej; men det interesserer mig at høre, at den ærede Minister tror det. — Mit Standpunkt er altsaa det, at hvis Banen skal føres efter særlig skjelsførte eller særlig taarnemarkste Interesser eller efter hvilket som helst andre Interesser, der ere knyttede til Sydsjælland, forekommer det mig, at det vilde være korrekt, at de i saa Henseende Interesserende bilagde deres Duster med Benge, saaledes som de have gjort det i Sjælland. Vi fra Sjælland og Jyn ville altid komme til at føre en halv Mil længere end ad den af os ønskede korteste Linie, det fordyrer Omkostningerne og forlænger Rejsen. Sjælænderne ville faae, naar de skulde bygge efter det dyreste Princip derne, en Udgift af $6 \times 80,000$ Kr., hvilket er 480,000 Kr. Det er Alt, hvad der forlanges, og har Interessen for Sydsjælland ikke en Værdi af 480,000 Kr., tror jeg at turde paastaa, at saa har den ingen Værdi hverken for Skjelsfør eller for Sydsjælland i det Hele. Det er en Sum, som ikke skal forentes, men betales i Løbet af 15 Aar uden paaløbne Renter, og den er saa lille, at der ikke for mig er den fjerneste Tvivl om, at har Banen Interesse for Egnen, er den ogsaa denne Sum værd. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvis man saa vil sige: Det er kun en halv Mil paa 5,8 Mil, at Anlægget forlænges fra den korteste Linie til den af Flertallet foreslaaede længste Linie, saa vil det føre til det Raisonnement, at man siger: Hvorfor løb man da ikke omkring i Sjælland og gjorde de nuværende Statsbaner, som ere 200 Mil, til 225 Mil? Thi man maa ikke lade sig narre af, at det her kun gjælder Fjerdingmil og halve Mil; thi tager man det store Hele og lægger Resultaterne sammen efter det samme System, kommer man til, at det vilde være bleven 225 Mil. Derfor siger